

Cum Critice Pagii.

9

CHRISTI
449.

LEONIS PAP.
IO.

THEOD.
VALENTIN. 25.

42. IMP.

decim illa vulgata Cyrilli capitula, quorum causa diu multumque fuerat altercatum, comprobarentur: hanc tunc ad eundem Dominum epistolam reddidit, que inter eius epistolas Graece scriptas in codice Vaticano numeratur centesima duodecima, atque sic se habet.

Theodoretus Episcopus Cyri, Domino Episcopo Antiochia.

Theodo-
reti Episc.
Littera
ad Episc.
Antiach.

Speravimus jam nostris mala quievisse, ubi nobis nonnulli significant, jam pacatam Imperatoris Victoris, & Triumphantoris indignationem, & quod jam inducia facta sunt inter eum, & religiosissimum Episcopum Flavianum, & quod jam sedata est Synodi convocatio, & pax Ecclesiarum reversa est. Quae vero nunc a tua pietate scripta sunt, magna nos affecterunt molestia. Nihil enim boni licet expectare ab ea, qua missitatur Synodo, nisi clementissimus Deus consuetat nostri curam gerat, & sedaverit technas & machinas turbulentiarum a Demonibus concitatarum. In magna enim Synodo, quæ Nicæa fuit congregata, una cum Orthodoxis idem decreverunt etiam illi qui Arii partes secesserant, & Apostolicae fidei expositioni per manus subscriptionem consenserunt. Fuerunt tamen revera hostes, nec unquam quievere illam oppugnare, quoque corpus Ecclesiæ considerunt, & triginta annis inter se communicarunt, atque Apostolica dogmata prosequabantur etiam qui Arii morbo laborabant. Cum vero Antiochia postrema habita esset Synodus, quando Dei hominem, magnum illum Melletium in Apostolico illo throno constituerunt & confirmarunt, ac deinde post paucos quidem dies Imperatoris auctoritate illum exercerunt, propositus quidem fuit Euzojus Arii morbo aperte laborans, & quamprimum se abalienarunt illi qui Evangelica dogmata protegebant. Et ex eo tempore divisio & schisma remansit.

Illa igitur intrens anima mea tristis, ac similia prævidens, gemit ac lamentatur, nihil boni expectans. Neque enim sciant qui ex aliis dioecesisb sunt venenum, quod inest duodecim illis capitum.

Ann. Eccl. Tom. VIII.

PAGIUS

dices Epistola ad Flavianum. Evagrius lib. 1. cap. 10. Nicephorus lib. 14. c. 47. Prosper in Chronicus, Anastasius alioquin. Nonnisi itaque per errorum Librariorum in aliquibus Codicibus MSS. Julianus, loco Julii habetur. Valesius in Notis ad Evagrium citatum, & Quesnellus in Notis ad Epistolam XXIV. Leonis ad Flavianum contendunt, non Julianum Puteolanum Episcop. sed Julianum Coenensem Episcopum Synodo Ephesiæ vice Leonis interfuisse, indeque Valesius in Evagrio, non Julii, sed Juliani nomen legendum esse arbitratur. Verum, ut animadvertis Balujius in prefatione ad Acta Concil. Chalced. num. XXX. in gestis Concilii Chalced. ubi gesta prædatoria Synodi Ephesi-

bus, sed auctoritatem ejus qui illa scripsit intuentes, nihil malè suspicantur. Et arbitror cum qui illius in sedem successit Dioscorus, hæc omnia agere, ut altera Synodo eadem confirmetur. Qui enim mandato & iussi hec ante scripti, & anathemati denuntiavit eos, qui illis absenti & stare minime voluerint: quid non faciet in Oecumenica præsidiens Synodo? Et scio Domine quod nullus eorum, quæ eam hæresim, quæ in ipsis latebat, cognoverunt, accipiet, quamvis bis totidem id decernant. Cum enim etiam plures hæc confirmaverint Ephesi illis adversati sumus, nec ante communicavimus Cyriollo quæ illa scripsit, quonque doctrinam, & professionem fidei edidit consonam iis quæ a nobis edita sum, nulla de illis capitibus facta mentione. Idque cognitu facile est tuæ beatitudini, si præceperit, ut perquirantur quæ gesta sunt. Sunt enim juxta morem confuetum Synodi, plura quam quinquaginta synodica gesta & scripta, quæ duodecim capitum damnationem ostendunt. Ante enim quam ad Ephesum accederemus, beatus Joannes Antiochenus scilicet Episcopus scripsit ad religiosum Episcopum Eußerium Tyanorum, & ad Firmum Cæsaræ Episcopum, & Theodotum Ancyra Apollinaris doctrinam hæc capita nuncupando. Et ea quæ a nobis Ephesi damnatio facta fuit contra Alexandrinum, & Ephesinum Episcopum hinc ortum habuit, quoniam capita illa ediderunt & confirmarunt.

Et litteræ multæ Synodales Ephesi ad Victorem, & Triumphantorem Imperatorem, & ad magnos Principes de his scriptæ sunt, similiter etiam ad populum Constantinopolitanum, & religiosissimum Clerum. Et Constantinopolim nos vocati quinque controversias de nobis ipsis coram Imperatore habuimus, & egimus, & tres alias deinde cum testibus ad ipsum misimus, Deoque dilectissimis Occidentis Episcopis, Mediolanensem inquam, & Aquilejæ, & Ravennæ de his scriptissimus, significantes quod Apollinaris novitate, & vanitate & replete sunt ea capita. Et ipsomet Cyriollo qui illa scripsit, beatus Joannes scribendo, B. Pauli auctoritatibus aperte

B illa

ne referuntur, Vicarius Papæ Leonis constanter vocatur *Julius* in omnibus antiquis MSS. nisi aliquando loca corrupta sint. Quod si Julianus Coensis huius Synodo interfuisse, Abla que Hilari Diaconi & Dulciti Notarii meminere, illius quoque mentionem facerent. Denique superunt plures *Juliani Coensis* ad Leonem Epistolæ, & plures hujus ad Coensem, in illisque nullum de praeficto Coensi verbum habetur.

Quesnellus quidem fatetur, *Julium* Episcopum Puteolanum Roma missum esse ad Synodum; cum in Epistolis Leonis saepius cum aliis Legatis commemoretur, sed contendit, non eum sed Julianum Coensem Synodo interfuisse; vel quod

X.